

S ROZDIELMI DO SOFTVÉROVÉHO VÝVOJA

Som iný, teda som

Rastislav Pečík

Slovenská technická univerzita
Fakulta informatiky a informačných technológií
Ilkovičova 3, 842 16 Bratislava
rapecik@gmail.com

Abstrakt. Každý človek je jedinečný. Táto jedinečnosť sa prejavuje v tom, že produktom rovnakej tvorivej činnosti dvoch rôznych ľudí sú rôzne výsledky. Nachádzame odpoveď na otázku, prečo sme každý iný. Rozdielnosť ľudí bola sa snaží byť klasifikovaná pomocou Myers-Briggsovho indikátora osobností. Popisujeme jedného konkrétneho vývojára. Popisujeme jednotlivé časti vývoja softvéru a nachádzame v nich odpovede na otázku, akí ľudia majú v týchto častiach pracovať. Tieto popisy obohacujeme o reálny príklady zo života spomínaného vývojára. Nakoniec sa snažíme nájsť odpoveď na otázku, ako zlepšiť vzťahy pri softvérovom vývoji a či je nutné vyberať pracovníkov pre softvérový vývoj aj na základe ich typov osobností.

Kľúčové slová: Jedinečnosť, softvér, softvérový tím, Myers-Briggs, indikátor osobností, personálna charakteristika

Úvod

„Ak sa ti niečo nepáči, tak je to tvoj problém!“. Tento výrok som raz začul v televízii. Mal vtipne poznamenať, že ak má jeden človek problém s druhým, tak to je problém toho, komu to vadí. Keby sme sa však riadili týmto heslom asi by sme to ďaleko nedotiahli. Prečo? Pretože jeho aplikácia nevedie k zamysleniu, či to, čo ja robím nevadí tomu druhému. Ak zbadám, že tomu druhému niečo na mne vadí, mal by som sa zamyslieť prečo je to tak a kde robím chybu ja. Žiaľ, medzi ľuďmi to často funguje práve podľa spomínaného hesla. Môžeme sa s tým stretnúť v každej oblasti života, teda aj medzi softvérovými expertmi. Je to zapríčinené tým, že naše povahy sú rôzne a tiež aj naše potreby sú z iného cesta. Keby sme boli rovnakí, tak zrejme by sme problém s konfliktami

osobností nemali. V ďalšej časti tejto eseje sa skúsime spolu zamyslieť, prečo sme rôzni a aký to ma na nás vplyv, či už negatívny, alebo pozitívny.

Prečo sme každý iný ?

Nedávno som sa zamýšľal, ako je to s tými antiplagiátorskými programami. Dokážu celkom spoľahlivo ukázať, že niekto od niekoho opisoval. Po novom ich aplikujú aj na bakalárske, či diplomové práce. Koľko takých prác sa vyprodukuje za jeden rok ? Ani sám neviem a úprimne povedané, ani sa mi to nechce zisťovať – je ich jednoducho veľa. A zázračné je, že každá je iná (teda okrem tých, ktoré od seba odpisovali). Každú vyprodukoval iný človek.

Skúsme si pozrieť menšiu množinu ľudí na opakujúcej sa tvorivej činnosti. Napadol mi jeden predmet, ktorý už dlhšie funguje na našej fakulte. Je ním procedurálne programovanie. Cieľom predmetu je aby sa študenti naučili používať základný jazyk moderného programovania. V rámci predmetu majú za úlohu naprogramovať nejaké zadania, na ktorých si nacvičia a preveria tieto základné postupy jazyka C. Každoročne prejde týmto predmetom do tristo študentov a každý z nich vypracuje zadanie prakticky na tú istú tému. Zostávam v úžase nad tým, že každé jedno vypracovanie je jedinečné.

Ako sa asi museli cítiť ľudia, ktorí dokázali, že každý človek má jedinečné otlaky prstov? Nie sme jedineční len danosťami a spôsobom práce, ale aj fyzickým vzhľadom. Naše vnútro a aj vonkajšok samé o sebe deklarujú našu rôznorodosť. Dovolil by som si na tomto mieste pozmeniť jeden slávny výrok a dať ho do podoby: „Som iný, teda som“, v zmysle rozdielnosti každého človeka. Skutočne to, že už som (existujem) ma robí iným ako človeka vedľa mňa. V Biblii sa môžeme dočítať, že keď Boh učinil človeka, povedal: „Bolo to dobré!“. Nech si už vysvetľujeme naše bytie na tomto svete akokoľvek, každý sme iný a podľa mňa je to dobre. Dáva mi to nádej. Nielen v to, že keď niekto niekde neuspel, ja tam uspieť môžem, pretože som iný ako človek predo mnou. Možno už len tá maličká drobnosť v ktorej sa odlišujeme bude kľúčom k úspechu. Dáva mi to aj nádej v to, že moja existencia na tomto svete nie je zbytočná (pokiaľ ju ja osobne takou nespravím). Existuje pre mňa plán a preto sa nemusím cítiť nepotrebný, alebo zbytočný a verím, že toto je ten hlavný dôvod, prečo sme každý iný. Buďme k sebe úprimní, to že sa niekde necítim zbytočný v nás predsa vyvoláva pocit istého zadosťučinenia, nie? A už zo samej podstaty jedinečnosti to vyplýva.

Kto som?

Jedna z našich vlastností je určite zvedavosť. Zaujíma nás v princípe všetko, čo sa dá nejakým spôsobom skúmať (dokonca aj to, čo sa skúmať nedá). Hoci sme každý iný, vedci vyskúmali, že naše vlastnosti môžeme zaradiť do niekoľkých veľkých skupín. Jedno z takýchto skupinových rozdelení sa volá aj Myers-Briggsov indikátor osobností (v skratke MBTI). Podľa [1] je MBTI nástroj pre meranie a porozumenie individuálnych osobnostných typov. Tento indikátor osobností je rozdelený do štyroch kategórií. V každej z týchto kategórií sa človek priradí k jednému z dvoch (v podstate protichodných) pojmov. V tabuľke (pozri Tab. 1) sú uvedené tieto kategórie a pojmy z príslušným popisom:

Tab.1. Myers-Briggsov indikátor osobností s poznámkami z [1]

Spoločenský postoj	Extrovertný	Táto prvá škála predstavuje doplnkové pozície k externému svetu. Zatiaľ, čo extroverti preferujú vonkajší pohľad, introverti majú vnútorný pohľad. Napríklad silní extroverti sa niekedy nazývajú ako „najprv rozprávajúci a potom mysliači“, pričom introverti ako „rozmyšľajúci o rozprávaní“
	Introvertný	
Získavanie informácií	Zmysly	Druhá škála rozlišuje spôsob, akým jednotlivci prijímajú informácie z prostredia. Zatiaľ čo zmysloví jedinci potrebujú absorbovať celé série faktov lineárnym spôsobom, intuitívny človek vie prijať rovnaké informácie pomocou abstrakcie a konceptom, ktorý sa zo začiatku zdá byť mimo súvisu, ale ktorý môže mať zmysel ďaleko za hranicou informácie, ktorá je prijímaná zmyslami.
	Intuícia	
Rozhodovanie	Myslenie	Tretí model orientácie v MBTI klasifikácií zahŕňa dichotómiu myslenia a cítenia. Tieto pojmy sa najmä viažu s rozhodovaním. Táto škála preferencií identifikuje myslenie ako logický spôsobom robenia rozhodnutia, zatiaľ čo cítenie popisuje tendenciu spoliehať sa na hodnoty v zmysle základu pre robenie rozhodnutí
	Cítenie	
Vnímanie okolia	Usudzovanie	Usudzovanie identifikuje tendenciu byť extrémne organizovaný. Ak je v blízkosti termín, človek, ktorý usudzuje ukončuje úlohu v dobrom predstihu. V druhom extrémne vnímajúci človek pôsobí neorganizovane a vyzerá byť roztržitý pokiaľ sa jedná o splnenie cieľa až pokým nejaký maličký zvonček v poslednej minúte nezazvoní a poženie jedinca dokončiť úlohu. Vnímajúci ľudia radi odkladajú rozhodnutia.
	Vnímanie	

Takže, kto ste vy? Určite ste sa už snažili priradiť k nejakej skupine. Ja som to spravil tiež a pri tejto príležitosti som skúsil zaradiť a popísať aj svojho bývalého kolegu zo softvérovej firmy väčšieho rozsahu. Prečo ho tu vôbec spomínam? Pretože práve na jeho príklade sa budem snažiť uvažovať nad niektorými aspektmi ľudskej individuality v softvérovom vývoji.

Kto je Jaro Rybníček ?

Keď som nastúpil do firmy, úsekový vedúci mi povedal, že budem pracovať s týmto kolegom, ktorého meno nech je Jaro Rybníček. Potom dodal niečo v zmysle: „Ak s ním budeš mať nejaký problém, tak mi to povedz a skúsime ňa priradiť niekam inam.“ Musím sa priznať, že keď som ho prvýkrát zbadal, tak som sa zľakol. Keby ste tohto vysokého človeka stretli v noci, tak mu automaticky dáte všetko, čo máte a utekáte čo najďalej akýmkoľvek smerom. Toto bol môj prvý pocit. Niekoľko dní ma potom skúšal, čo všetko viem – nebolo to moc príjemné, pretože vždy, keď som niečo nevedel, tak na jeho tvári sa

mihol mierny úškrn. Na druhú stranu, vďaka nemu teraz na svojom počítači používam GNU/Linux.

Jaro je človek s obrovskou charizmou, ktorý dokáže na svoju stranu strhnúť prakticky kohokoľvek. Jedna vec, nad čím som žasol je jeho múdrosť a rozhladenosť. Od počítačových sietí cez návrh webových služieb, až po jadro operačného systému, všade mal svoj názor, ktorý vedel patrične argumentovať. Keby ste sa spýtali iného kolegu (rovnako zastávajúceho funkciu softvérového architekta tak ako Jaro), nevedel by vám to argumentovať – skôr by vám odpovedal naučenými frázami, ktoré pri svojich produktoch uvádzajú veľké komerčné firmy. Myslím si, že táto jeho rozhladenosť určite súvisela aj s tým, že Jaro vyštudoval a získal PhD. vo fyzike. Domnievam sa, že keď sa hlbšie zaoberáme aj inou oblasťou, ako je informatika (napríklad filozofia, teológia, fyzika, prírodoveda), dokážeme tak získať patričný nadhľad nad našou primárnou oblasťou (v našom prípade informatikou), ktorý nám možno často chýba. Jaro tento nadhľad mal a bolo to úžasné. Programoval a používal opensource software a bol výrazne proti produktom od firmy Microsoft. To, či je to správne, alebo nie nechám na posúdenie čitateľovi. Teraz sa však poďme pozrieť na jeho zaradenie v MBTI.

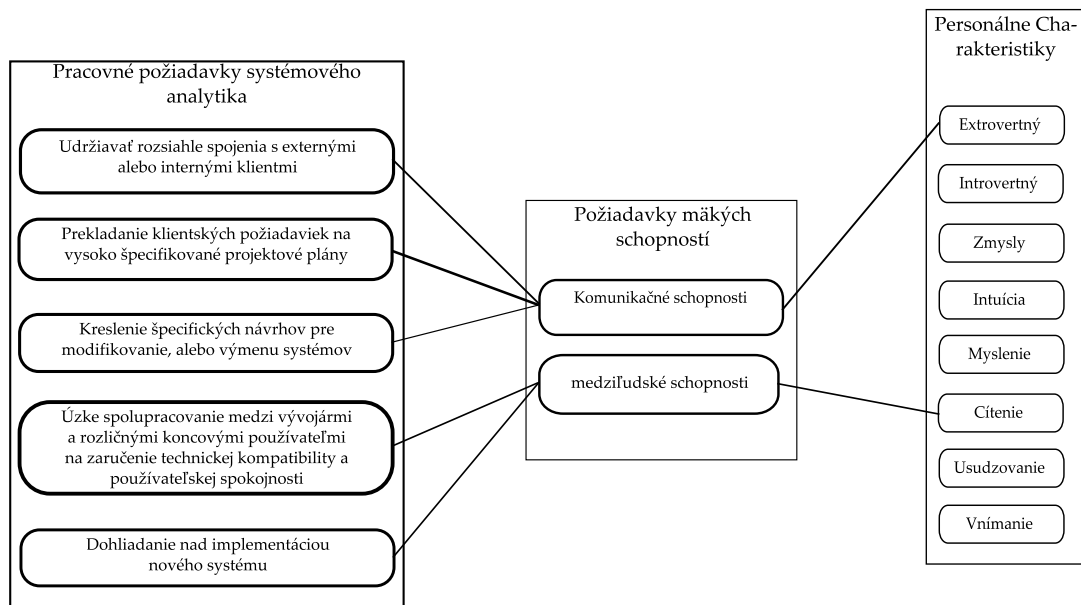
Pri rozhodovaní o jeho introvertnosti, alebo extrovertnosti by som povedal, že bol niekde v strede, avšak bližšie k extrovertnosti (rád tancoval spoločenské tance). V druhej skupine by som ho zaradil ako človeka, ktorý využíval intuíciu. V tretej kategórii bol bližšie k pocitom, ako premýšľaniu, hoci sa to nedá jednoznačne určiť, že to vždy bolo takto. Čo sa týka jeho poslednej skupiny, musím povedať, že je to pre mňa trochu ťažšie, pretože neviem presne aký v tejto oblasti bol – väčšinou sme spolu pracovali na rozvojových projektoch (teda takých, ktoré nemali pevný termín ukončenia). Keby sme mali nejaký termín, tak by som podľa toho vedel spoznať, či ženie tím (alebo samého seba) na poslednú chvíľu, alebo je pripravený už pred koncom. Zaradil by som ho skôr do kategórie vnímanie – nie vždy bol zorganizovaný a kde tu aj odkladal nejaké veci na neskôr. Toto bol popis môjho kolegu Jara. S jeho osobou ešte v tejto eseji budeme „pracovať“, preto je dobré si počas čítania pripomínať tieto fakty.

Pre akú funkciu som stvorený

Ako náhle som nastúpil do novej firmy, začal som cítiť, že zrejme funkcia na ktorú so nastúpil nebude pre mňa. Ak ste aj vy pracovali v nejakej firme, alebo softvérovom tíme, tak ste možno zažili, že ste boli zaradení na pozíciu, ktorá vám nesadla. Myslím si že je to preto, lebo vaša MBTI charakteristika celkom nepasuje do pozície, ktorú ste vykonávali. Ak sa aspoň v skratke chceme pozrieť, aká funkcia je pre mňa ta správna, môžeme vychádzať z jedného výskumu, ktorý bol pre túto oblasť vykonaný. Detailnejšie o tom píše v [1] a snažia sa nájsť vzťah medzi požiadavkami na pracovné miesto, zručnosťami a osobnosťami charakteristikami. Tvorbu softvéru môžeme rozdeliť na päť kategórií. Sú to: *systémová analýza, dizajn softvéru, programovanie, testovanie a údržba*. Nechcem sa na tomto mieste zaoberať veľkými podrobnosťami, spomeniem len niektoré dôležité fakty a zaujímavosti.

Systemová analýza

Nikde nie je kritickejšie spraviť chybu, ako práve tu. Ak navrhnete zlý modul aplikácie, tak to znamená, že programátori sa namáhali najmenej mesiac, aby vytvorili zbytočne navrhnutú vec. Myslím si, že práve v tejto systémovej analýze je naozaj potrebné dosadiť človeka, ktorý je pre túto prácu vhodný. Pozrime sa teraz na jednotlivé vzťahy v tejto oblasti (pozri Obr. 1):

Obr. 1. Časť z mapovania systémových analytikov a ich schopností na osobnostné charakteristiky podľa [1]

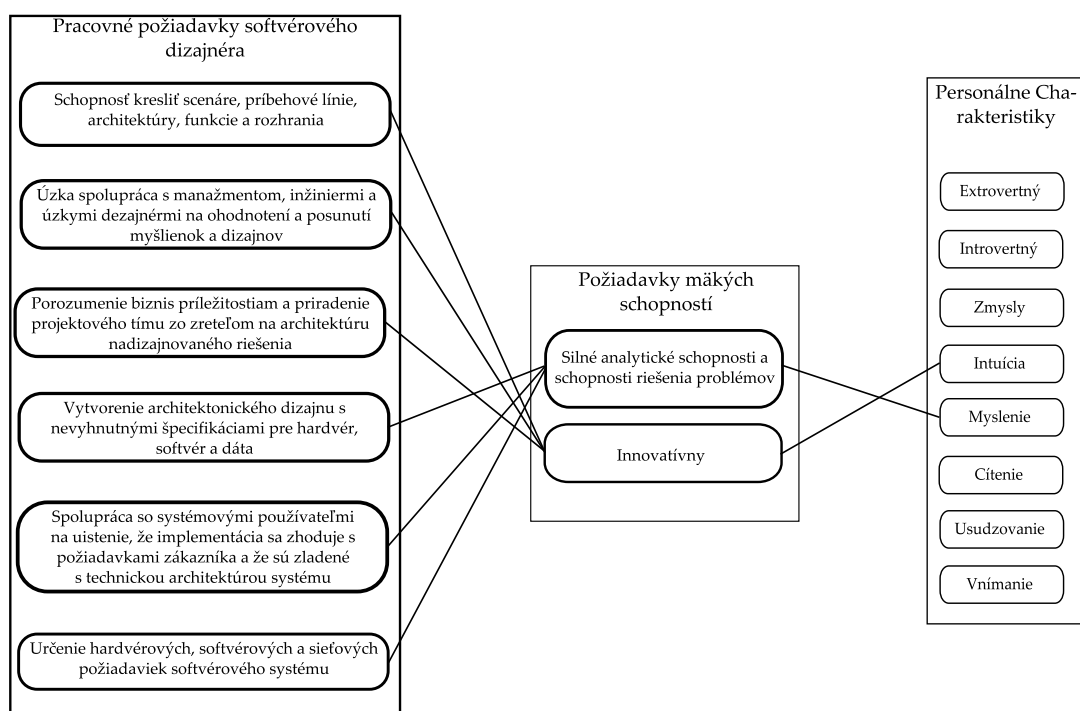
Jaro bol viacej extrovertný a podľa tejto vzťahovej tabuľky v obrázku vidíme, že komunikačné schopnosti sú viazané na extrovertnosť. Raz nám v práci dali vypracovať posudok na jedného náhodného človeka a ja som dostal tohto svojho kolegu. Jednou z častí posudku bolo aj hodnotenie známku nejakej vlastnosti človeka. Pamätám si, že ku schopnosti vysvetliť svoje požiadavky som dal negatívnejšiu známku. Je preto prekvapujúce, že hoci kolega bol viac extrovert, často som nevedel pochopiť, čo od nás ako vývojárov potrebuje. Môže to súvisieť s tým, že som nebol expert v technológií, ktorú sme vyvíjali, alebo v tejto jednej oblasti komunikácie (vysvetľovania svojich požiadaviek) nebol až taký zručný. Napriek tomu by som povedal, že úroveň jeho komunikácie bola dobrá, len predpokladal v našich hlavách väčšiu znalosť problematiky.

Poslednou dobou si uvedomujem, že niektoré veci, o ktorých sa my programátori často hádame (napr. použitá technológia) sú pre zákazníka nepodstatné. Ako náhle budú splnené jeho požiadavky, tak je spokojný a nič viac ho nezaujíma. Iste všetci vieme, že požiadavky zákazníka je nutné z neho „fahať, ako z chlpacej deky“. Na toto tiež musí byť vhodný človek. Keby bol môj kolega pustený, aby komunikoval priamo so zákazníkom (nedajbože sám), tak naša firma stratí hneď všetky zákazky. Kolega totižto pozeral na

zákazníkov podobnými očami ako na nás. Nemyslím si, že by to robil vedome, ale predpokladal od ľudí nejakú znalosť problematiky (toto v ňom možno spôsobil ten PhD. z fyziky). Všetci však dobre vieme, že zákazník je „tvor“, ktorý často nemá ani základné znalosti. Keď si všimnete obrázok, tak vidíte, že medziľudské zručnosti súvisia s charakteristickou nazvanou cítenie. Touto práve kolega moc neoplýval a na tomto modeli sa to pekne ukázalo.

Softvérový dizajn

Keď už máme požiadavky od zákazníka úspešne identifikované, nič nám nebráni vybrať technológiu, databázový systém, ľudí a začať pracovať. Návrhár musí mať v technológiách prehľad a musí vidieť celý systém ako celok. Povedal by som, že pre návrhára to musí byť užasne motivujúce, keď vidí ako jednotlivé časti aplikácie postupne začínajú fungovať. Napríklad programátori často nemusia tento celkový obraz vidieť. Jednotlivé vzťahy v tejto kategórii sú nasledovné (pozri Obr. 2):

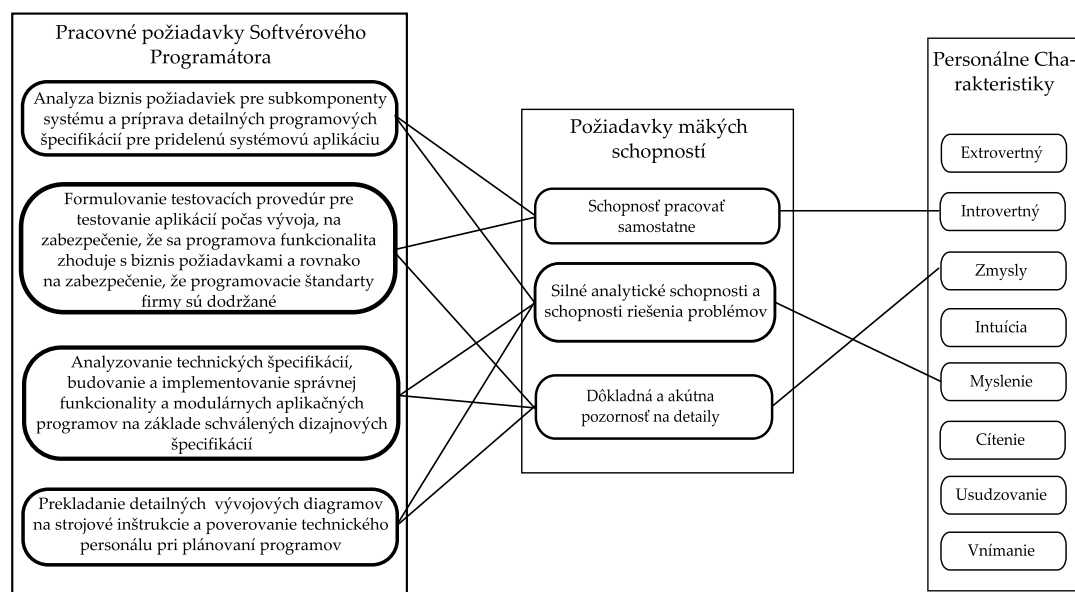
Obr. 2. Časť z mapovania softvérového dizajnéra a ich schopností na osobnostné charakteristiky podľa [1]

Ak sa v niečom výskumníci trafili, tak to bolo určite tu (alebo aj manažér, ktorý Jara prijal). Musím povedať, že všetky vlastnosti popísané v tomto obrázku sedia na Jara. A on skutočne zastával pozíciu softvérového dizajnéra. Ako som už spomínal, mal na všetko svoj jednoznačný názor a vedel si ho patrične obhájiť. Myslím si, že práve takýto ľudia by mali byť tí, ktorí budú navrhovať aplikácie. Musím sa priznať, že tiež niekedy navrhujem

nejaké technológie a postupy (v oveľa menších rozmeroch) a niekedy sa pristihnem v tom, ako neviem na niečo povedať jasný názor. Mám často iba pocit, že by to malo tak byť. Domnievam sa však, že tento fakt sa dá cvičiť. Stojí to však námahu, ale čítaním rôznych odborných článkov, rôznych internetových diskusií a článkov, skúšaním rôznych programov a techník si človek určite rozšíri pohľad až na úroveň softvérového dizajnéra. Jaro mi raz povedal, že človek, ktorý bol pre neho vzorom, každý deň strávil na internete asi hodinu, čítaním rôznych diskusných fór a práve vďaka tomu si vypestoval úžasný prehľad.

Programovanie

Vysvetľovať programátorom, čo je to programovanie je ako nosiť drevo do lesa. Všetci absolventi našej fakulty sa museli aspoň raz v živote stať programátormi a napísať nejaký program. Možno práve už na spomínanom predmete Procedurálne programovanie. Avšak možno nie všetci budeme v softvérovej firme pracovať priamo na pozícii programátora. Stretol som už na fakulte ľudí, ktorí nemajú až tak radi programovanie. Možno sú to práve ľudia, ktorí na to nemajú osobnostnú charakteristiku. Akú osobnostnú charakteristiku MBTI podľa vedcov treba na programovanie je znázornené na nasledujúcom obrázku (pozri Obr. 3):

Obr. 3. Časť z mapovania programátorov a ich schopností na osobnostné charakteristiky podľa [1]

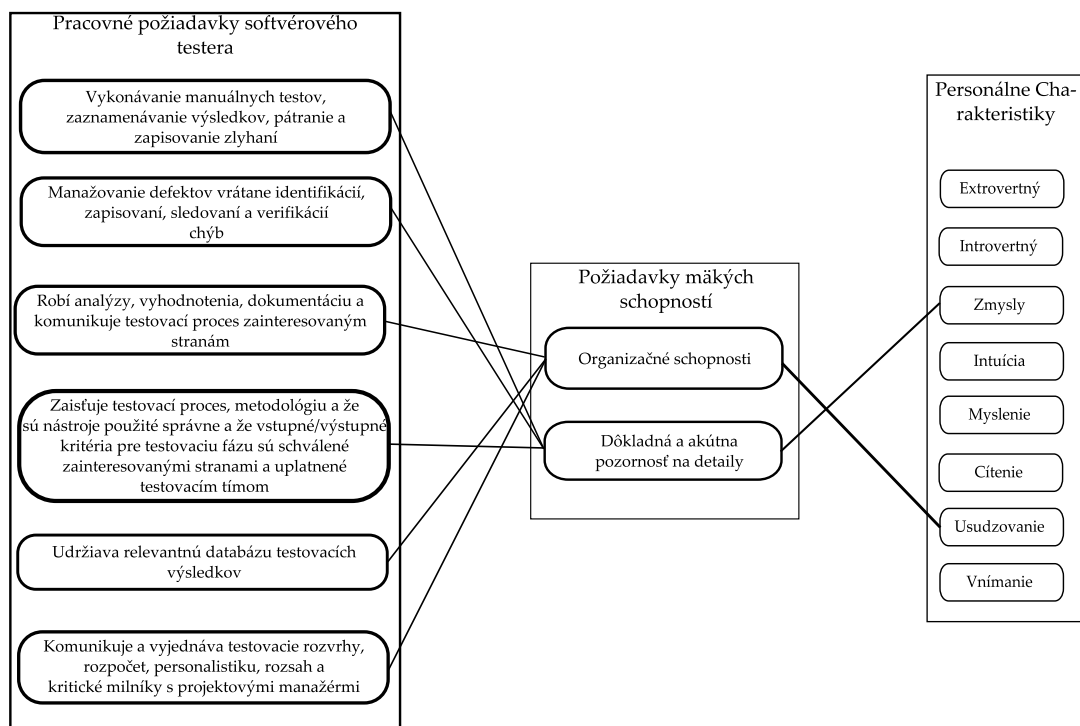
Často počúvam ľudí, ktorí hovoria, že programátori sú ľudia, ktorí ak rozprávajú, tak hovoria len o počítačoch. Zoberme si však fakt, že takýto ľudia sú aj v iných profesiách. Matematici, doktori, prírodovedci atď. Netýka sa to len informatikov. Je to vlastnosť, ktorú má introvertný jedinec. Keď je tento človek sám, cíti sa dobre. Vtedy je tento človek pravý introvert. Žije vo svojom svete a vpustí do neho len málokoho. Presne takýto človek, ktorý

je aj obohatený o logické myslenie je podľa [1] ideálnym zamestnancom pre fázu programovania.

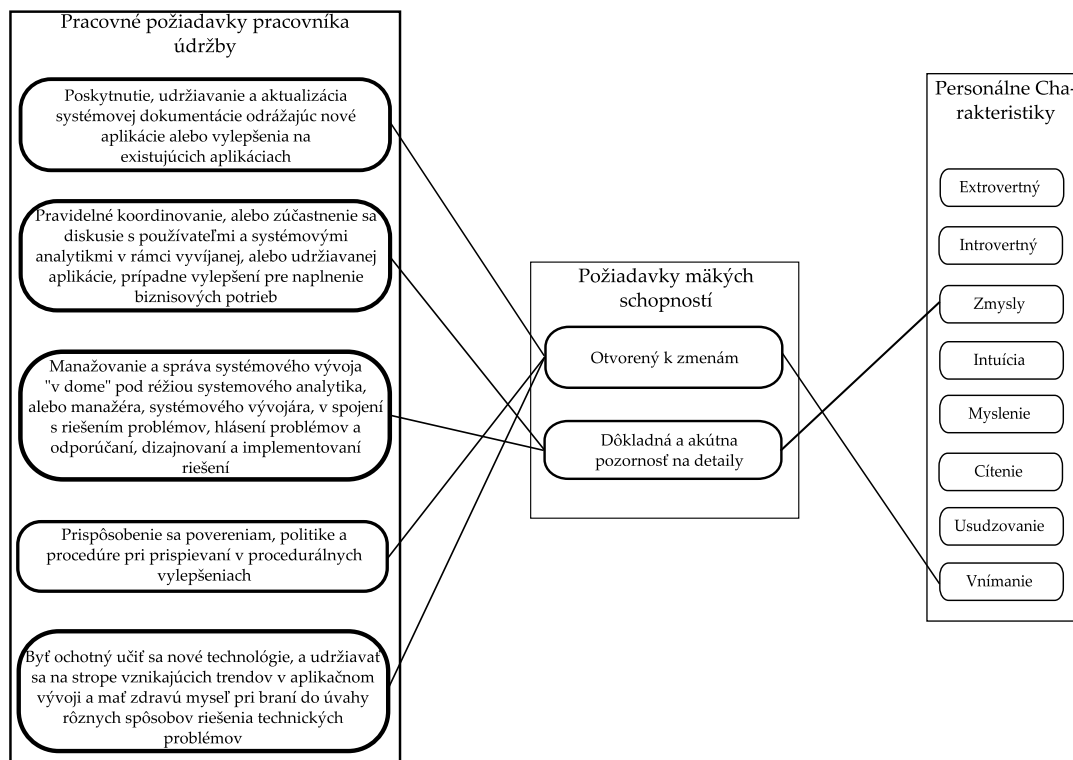
Ja osobne som si kedysi myslel, že budem iba programátor a nič iné. Pravda je, že vtedy som ešte nevedel, že vývoj softvéru sa delí na viacero pozícií. Pamätám si, ako som si kedysi robil grafické rozhranie vo Visual Basicu a myslel som si, že to prelomí svet. Neboli to nejaké prevratné algoritmy. Avšak neviem si predstaviť, že by som teraz v práci od rána do večera programoval. Pravdepodobne táto oblasť vývoja softvéru nie je pre mňa.

Testovanie a údržba

„Kto netestuje, nech ani neje!“. Ak ste už používali nejaký neotestovaný softvér, tak určite budete so mnou súhlasiť. Rovnako je to s údržbou. Možno údržba nie je taká dobrodružná ako samotný vývoj, ale zanedbanie tejto časti vývoja vedie tiež k tragickým následkom. Je možné, že je to nesprávnym charakterom ľudí, ktorí sú zamestnaní v týchto pozíciách? Pozrime sa na nasledujúce dva obrázky (pozri Obr. 4 a Obr. 5), ktoré znázorňujú, akí by mali takýto ľudia podľa vedcov byť.

Obr. 4. Časť z mapovania testerov a ich schopností na osobnostné charakteristiky podľa [1]

Obr. 5. Časť z mapovania pracovníkov údržby a ich schopností na osobnostné charakteristiky podľa [1]

Ak ste sa už niekedy cítili tak, že vám ani jedna z predošlých kategórií nevyhovuje, tak je možné, že sa nájdete práve pri testovaní, alebo údržbe. Treba ale upozorniť, že vy ako tester by ste veľmi rýchlo mohli prísť do konfliktu s programátormi. Tá miera „konfliktovosti“ bude závisieť od toho, ako často nájdete chybu v „dokonalom“ kóde programátora. Jaro síce nebol introvert, ale keď ste v jeho kóde našli chybu (hoci nebol na pozícii programátora), väčšinou celá diskusia skončila dobre a chyba bola odstránená. Avšak aj Jaro čas od času kontroloval výsledok prác iných úsekov, ktoré programovali podobné aplikácie ako my. Ak tam našiel chybu, alebo zle použitú technológiu, tak vo firme nastala emailová vojna. Ak si neviete predstaviť, ako taká emailová vojna vyzerá, tak vám spomeniem jeden reálny príklad. Táto vojna prebiehala medzi Jarom a administrátorom systému. Jaro poslal mail z nejakého nefiremného emailového konta a firemný poštový server označil túto správu ako spam a nedoručil ju adresátovi. Samozrejme Jarovi prišla upomienka, že nespravil to (resp. nevyjadril sa k tomu), čo od neho bolo žiadané. Celý deň sa potom hádal o tom, na koho strane sa stala chyba a ako si to administrátor systému môže dovoliť, že nastaví spamový filter tak, že jeho maily označuje ako spam. Samozrejme pravda je v tomto prípade asi niekde uprostred, ale pre ľudí v našej kancelárii to bolo niečo, ako komédia na pokračovanie. Je možné, že keď budete pracovať na pozícii testera, stretnete sa s podobnými emailovými vojnami s programátormi. Treba to však brať s humorom a s chladnou hlavou. Keď však budete mať šťastie, narazíte na veľmi veľkého introverta, ktorý sa bude rozčuľovať iba vo svojom vlastnom svete a vy si budete môcť pracovať spokojne a v pokoji.

Kto je zbytočný?

Ak máte pocit, že ste v softvérovom tíme zbytočný, mám pre vás zaujímavú správu. Zamyslime sa, či je pocit zbytočnosti kvôli tomu, že človek disponuje nejakou personálnou charakteristikou, ktorá je pri softvérovom vývoji zbytočná. Pri jednotlivých vzťahových mapách si môžeme všimnúť, že v jednotlivých etapách nie sú dominantné všetky personálne charakteristiky. Ale každá personálna charakteristika je dominantnou v aspoň jednej etape vývoja. Znamená to, že každá jedna charakteristika sa pri softvérovom vývoji využije. Môžeme si na túto vetu spomenúť, keď sa budeme pozeráť na nejakého svojho kolegu ako na človeka, ktorý do projektu nemá čo dať. Či už ho vnímame ako „len testera“, alebo „len návrhára“, uvedomme si, že softvérový projekt je výsledkom skupiny ľudí a už na tomto príklade o softvérovom vývoji môžeme vidieť, že ľudská rozdielnosť je skutočne potrebná. Bez nej by tento svet zrejme nefungoval tak efektívne, ako funguje. Ako som už povedal na začiatku, každý jeden sme dôležitý. Možno sa počas svojho života stretnete s ľuďmi, ktorí sú ako Jaro. V strede svojho bytia vidia seba a až potom si skladajú rebríček ostatných ľudí. Nenechajte sa však odradiť tým, že budete na takom rebríčku umiestnení nízko. Som presvedčený o tom, že vaše schopnosti sú potrebné. Je pravda, že nie všetky naše schopnosti budú rovnako ocenené, ale čo sa dneska nejako cení, zajtra sa môže ceniť inak. Peniaze sú premenná, ktorá sa mení. Naše schopnosti máme a nemôžeme ich stratiť. Robme to, čo vieme najlepšie a vážme si druhých ľudí okolo seba, pretože sú rovnako jedineční ako my. Keď do softvérového projektu pôjdeme s týmto zmýšľaním, tak verím tomu, že môžeme mať navzájom pekné vzťahy a že sa to odzrkadlí aj na vyvíjanom produkte. Učme sa vážiť druhých a byť tolerantní. Viem, že to nie je ľahké, ale žiadna znalosť akejkoľvek technológie sa proti tomuto nevyrovná.

Záver

Jaro zastával raz vyslovil myšlienku, že je podľa neho zbytočné, aby noví zamestnanci prechádzali rôznymi analýzami osobnosti. Stalo sa mu, že k nemu prideliť človeka, ktorý prešiel touto charakteristikou, bol ohodnotený ako schopný a mal pracovať s Jarom. Avšak jeho znalosť danej problematiky bola veľmi mizivá. „Mne to je jedno, bez problémov ten človek môže aj fajčiť marihuanu, ak spraví to, čo treba, nech si robí, čo chce!“, poznamenal raz Jaro. Myslím si, že cítim, že na tejto vete nie je niečo v poriadku (najmenej z etického hľadiska). Ale musím povedať, že s Jarom v tomto nesúhlasím. Je dobré, ak sa robia aj analýzy osobnosti. V tomto rozmere sa snažíme jednak zamestnať človeka, ktorý sa na túto pozíciu hodí, ale súčasne vieme, že ak sa naplnia jeho osobnostné „požiadavky“, bude tento človek šťastný.

Myslime preto na to, že keď sa budeme uchádzať o miesto v nejakej firme, tak aj na nás budú uplatňované rôzne analýzy osobnosti. Je preto dôležité už teraz rozmýšľať nad tým, na akú prácu sa hodíme a aká charakteristika je nám najbližšie.

Použitá literatúra

1. Luiz, F. et al. Why do we need personality diversity in software engineering?: ACM SIGSOFT Software Engineering Notes, Volume 35 Issue 2, 2010, 1-11, ISSN:0163-5948 (Anglický)
2. Pesiak, Alan R. The impact of personality on information technology team projects: Special Interest Group on Computer Personnel Research Annual Conference, 2006, 273-279, ISBN:1-59593-349-2
3. Wang, Y. Building the linkage between project managers' personality and success of software projects: Empirical Software Engineering and Measurement, 2009, 410-413, ISBN:978-1-4244-4842-5

Annotation

Let's make Software Development with personal distinctions

Every Human being is different. This difference can be seen in different products of the same creative activity of the two different persons. We find an answer for the question, why are we different. The personal distinction tries to be characterized by Myers-Briggs Type Indicator. We describe one specific developer. Also we describe the specific parts of software development and find answers which people should work in these parts. These descriptions are enriched by real examples from the life of mentioned developer. At the end we try to find an answer how to get relationships among developers to be better and if it is necessary to choose workers also by theirs type indicators.